

1. EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA MATEU...

Fa quinze dies començàvem la lectura del “discurs en paràboles” amb la paràbola del Sembrador i la seva explicació (Mt 13, 1-23). Diumenge passat, continuàvem amb la paràbola del jull i del bon gra, la paràbola del gra de mostassa i la del llevat (Mt 13, 24-43). Avui acabarem aquest tercer discurs de Jesús amb la paràbola del tresor, la de la perla i la de la xarxa (Mt 13, 44-52)

2. A L'ESCOLTA DE LES PARÀBOLES DEL REGNE:

Unes lectures que ens fan frissar a fer, sense retard, l'elecció de la perla i del tresor del Regne:

- En temps enrere, el jove rei Salomó, en resposta a la crida de Déu «*Diguem què vols que et doni*», havia sabut fer l'elecció de la vertadera riquesa: no llargs dies, ni la riquesa material, no la destrucció dels enemics, sinó un “cor atent”, capaç de governar el seu poble, de discernir el bé i el mal. I Déu havia escoltat la seva pregària, fent-li el do d'un cor intel·ligent i savi (Primera lectura: 1 Reis 3, 5-12).
- El deixeble de Jesús que fa la descoberta del “tresor” o de la “perla” del Regne, ha d'estar disposat, també, a sacrificar-ho tot, fins a “vendre tot el que posseeix” per aconseguir-lo (Evangeli: Mt 13, 44-52).
- Destinats a “ser la imatge del seu Fill”, sabrem, avui, a la crida del Déu de Jesucrist, l'elecció del Regne? (Segona lectura: Rm 8, 28-30).

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR LA PRIMERA LECTURA: 1Re 4, 5...

Ens trobem a “Gabaon”, un santuari prop de Jerusalem. A l'hora en que ell inaugura el seu regnat, el jove rei Salomó- que prest construirà el temple de Jerusalem- hi ha anar en pelegrinatge.

En aquest relat és fàcil distingir-hi les TRES PARTS :

- LA INICIATIVA DIVINA:
 - Succeeix durant la nit “*en somnis*”, una de les maneres privilegiades, al llarg de tota la Bíblia, Antic i Nou Testament, de comunicació entre Déu i els homes,
 - Que Déu proposa a Salomó: «*Diguem què vols que et doni*».
- LA PREGÀRIA DE SALOMÓ. Comprenent-se com a cridat pel Senyor (*Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és*), el jove rei és ben conscient de la seva inexperiència (*sóc encara un jove que no sé conduir la gent*). També en la seva pregària, no demana ni llargs dies, ni la riquesa, ni la mort dels seus enemics, sinó *la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del*

mal. Així, no solament el Déu d'Israel accepta el fill de David, sinó oferint-li el carisma de la saviesa que demana, el posa en el mateix pla que els grans caps carismàtics del seu poble.

Després dels inicis prometedors del regnat de Salomó, la continuació del relat mostrarà que el rei no tindrà sempre aquesta saviesa segons el cor de Déu. Meditant sobre el somni de Gabaon, els fills d'Israel es dirigeixen en l'esperança, vers un fill de David d'un cor atent i savi que vindrà a aixecar el poble de Déu i a fer-lo viure segons el dret i la justícia; esperaran aquest Rei messiànic. Els Evangelistes el reconeixen en Jesús, "fill de David"

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector distingirà les tres parts del text:

- La pregunta de Déu: *Diguem què vols que et doni*
- La resposta de Salomó: *Senyor, Déu meu*
- La resposta de Déu: *Ja que no demanes molts anys de vida....*

EL SALM 118

El salm 118 és el més llarg de tota la Bíblia ja que comporta 176 versets repartits en 22 estrofes de 8 versets. Cada verset d'una mateixa estrofa comença amb una lletra de l'alfabet: Alef, Bet, Guímel... com si diguéssim: de la A a la Z Aquest procediment alfabètic té moltes raons de ser, primer la memorització fàcil, després la importància de lo que s'hi tracta... Aquest llarg cant d'alegria exalta la fidelitat a la paraula revelada i s'estén primer com un diàleg íntim de l'ànima amb Déu més que com un elogi de la Llei.

Els versets que se'ns proposen a la nostra meditació avui, presos de diversos moments del salm, podrien ser un desenvolupament de la pregària de Salomó. És un jovencell que parla. Ve a renovar davant del Senyor la seva voluntat de fidelitat a la seva paraula. Diu amb força que la vertadera saviesa és acollir la saviesa del Senyor que val més que l'or i l'argent. Servidor fidel de l'aliança, no té altre desig que rebre la misericòrdia de Déu que és font de perdó i de renovació. Al final la fidelitat apareix com un camí de vida en presència del Senyor, la saviesa del qual és el bé més preciós:

129 Es admirable, el teu pacte; per això el té present la meva ànima.

130 Penetrar les teves paraules

dóna llum i enteniment als més senzills.

Segona lectura Rm 8, 28-30

APROFUNDIR AQUEST TEXT

El disseny amorós de Déu concerneix tota la humanitat, cap home no és exclòs d'aquesta voluntat d'amor que es desplega des de sempre i seria comprendre malament el pensament de Pau creure que aquest disseny només fos per aquells que estimen Déu. Així és clar que per aquells que reconeixen aquest amor, tot concorre al seu bé. Res no pot comprometre la seva salvació, sinó una decisió personal de ruptura, però cap força exterior no és prou poderosa per arrencar de l'amor de Déu aquells que li pertanyen (Rm 8, 35-39).

La crida a la que els homes han respost és la primera manifestació del projecte que Déu vol realitzar en cadascú. Aquest disseny es manifesta per etapes que Pau mira no de manera forçosament

cronològica, sinó segons una lògica dels actes de Déu. Déu ha enviat el seu Fill i aquells que accepten la seva paraula comencen a semblar-se a ell. Poc a poc, el creient és transformat fins que Crist sigui "format" en ell, participant de la pròpia transformació de Crist duita a terme en la seva resurrecció. Així, ressuscitat en Crist, és cridat a tenir part en el seu cos gloriós.

Pau cerca abans que tot encoratjar els seus oients. Déu no refusa aquells que ja ha omplert amb el seu Esperit, però per obtenir la plena realització de les promeses, cal romandre indefectiblement units a Crist.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector ha de preparar amb cura la lectura de la Carta als Romans que per la seva brevetat en fa remarcar la densitat;

- la frase d'exposició serà dita amb atenció, l'accent posats sobre les darreres paraules: *Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen,*
- Seguidament donarà les impulsions necessàries en la repetició dels termes, conduint a la glòria:
- *dels qui ell ha decidit cridar; perquè ell, que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans.*
- *30 I als qui havia destinat, també els ha cridat;*
- *i als qui ha cridat, també els ha fet justos;*
- *als qui ha fet justos, també els glorifica.*

PER APROFUNDIR L'EVANGELI DE MATEU 13, 44-52

Avui s'acaba el discurs en paràboles de Jesús presentant el Regne dels cels.

El Regne dels cels és semblant a... Les històries que Jesús conta estan enfora de ser definicions del Regne, tot just unes comparacions enigmàtiques. Un esperaria un itinerari vers un lloc determinat o a una descripció d'aquest lloc, però no, Jesús parla d'un tresor, d'una paraula, d'una xerxa plena de peixos l'adquisició dels qual fa particularment feliços i que val la pena vendre-ho tot per aconseguir-lo.

Jesús parla en paràboles i, així, parla d'una altra realitat que només poden comprendre aquells que tenen el cor suficientment obert. Jesús parla de si mateix, el Regne dels cels no és altra cosa que la seva pròpia persona. Ell és aquell que es troba, així, per casualitat enmig del

camp, en una conversa, en una lectura (el qui troba un tresor). Ell és aquell que un descobreix al terme d'una aspra i esforçada recerca, tal volta al final d'una vida (el mercader que cerca perles). Ell és aquell que obliga a determinar-se, a decidir-se a favor o en contra.

Jesús conclou amb una altra comparació. Entre els seus oients hi ha alguns escribes que a força d'escriure l'Escriptura s'han deixat modelar el seu cor per la paraula de Déu i que veient Jesús l'han reconegut com el Messies. Aquests són els qui saben treure del seu tresor coses antigues i coses noves.

A vosaltres se us ha donat, concedit, conèixer els misteris del Regne dels cels, deia Jesús a l'Evangelí del diumenge 15. *Aquesta realitat s'adreça a cadascú per viure un present seguint el Crist: ell és el Regne present entre els seus deixebles.*